

affektivt mæss
bestemmede - karakter
14. maj 98

OM MARXISME

- en situation

Tavle i

Velhammen til Intro-
diktionsen til fulde i
Jørgende punkte / afslid.

① Hvorfor dette græg

generelt: neoliberal i udvikling / part

specifikt: mange nærmest anti-
hammister & refererer dog
til en Marx og /, som der
ikke er tale om for.

② Hvad er marxisme?

pol. s.

③ Elementer i marx "mye materi-
alisme" eller "samfundsvidenskig
menighed".

TABLE 1

sociisme = samfunds
kommunisme = det almene

MARXISME - EN INTRODUKTION

- ① Hvordan dette opbygget generelt
specifikt
- ② Hvad er marxisme
- ③ Elementer i Marx' "nye materialisme" eller "samfundsanalyse med materiellet"

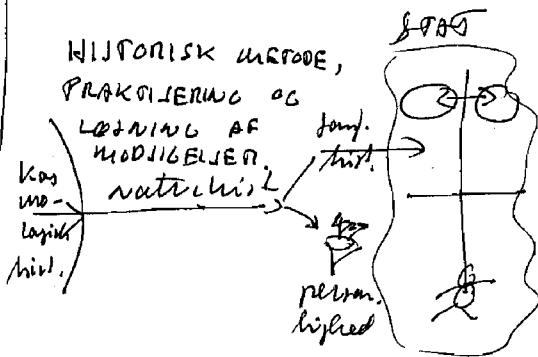
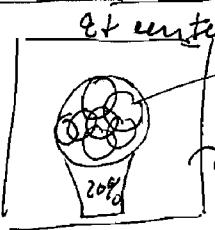

TABLE 2

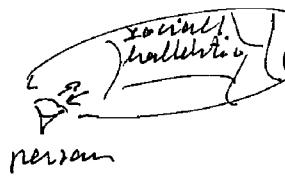
et centrum

Reno af
leumæder

næringssænker, der sætter på
definerte mål og teknikker.

Boligjeten herfor frem
hele tiden

Almene fællesregnende

Plurale centra,

eller Pluraler Marxisme.

TABLE 3

- Kapitalisme // konkurrence
- By // Land
- Hånden // andens arbejde
- Produktion // reproduktion

- hand / værker
- manel / kunder
- race

↳ Farshælle → uligheden →
hanshælle..

Men siden det visere, så vigtige
præleunderer om marxisme.
Kunne jo ikke være "fikantidest", dogmatisme.

Før vigen er marxisme et
kommunistisk system, som andre igen
holder et totalitært system - en
fortolkning, der gør man på at jøerne
alt øj veve fandt.

"¹¹ Vestlige kommunistparti" ↳ Dette har den ikke brugt.
Heller ikke har Marx.

Før andre er marxisme en
metode men, en metode med
den hele tiden udtaler nu hvilket af
det bestående. Enkeje tale om,
hvad dem tingue er i sig selv op-
fattet som kapitalismens værdier.

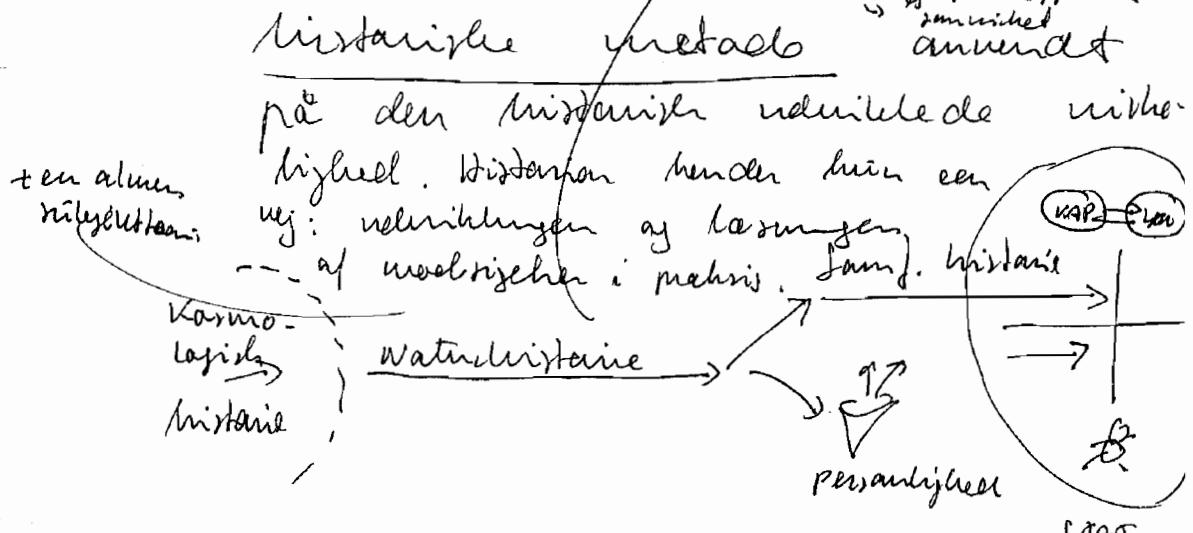
"¹¹ Østlige kommunister" ↳ Ej heller har Marx

Før andre igen er marxisme en
phänomenisk teori om kapitalismen.
Derfor skal marxismen sammenligne med
andre teorier, fx psychoanalytiske teorier fra
Freud og andre.

↳ Ej heller heller har
Marx.

Så man da måske kan sige, med
Marx, marxisme delt er den

Primitiv
studer-
tegnet

Centralt i den samfundsmanige
produktion - produktionen af vær -
sammen med den private tilgørelse.

En mælighed som børn kan
haves ved, at produktionsmidlerne
bliver samfundshuse, så der kan
mælkes ud fra behov, men
det børne, at det hengende demo -
krat udtældes til det etlige, men
det er jo også her stunden gai
og står.

Begrebet hjælper nu om
socialisme højst til andre sam -
fjend, mens hammarismus tilhører
det almene, det generelle, ikke det
for samfjend hørende af centrals.

Tilbage til "Huang's denne introduktion".

(1)

① HVONFOR DENNE IN PRODUKSION

Der er to niveauer i st
frem fra min rolle, det
generelle og specifikke niveau.
(personlist)

Generelt

• sub-
jektet,
den
jordan-
der

+ libe-
ralisme

Det generelle niveau anhand-
ler, at den mit tils prædis-
erer revolutionære handlen,
det at supres af mennesker,
der i kraft af deres placering
i produktionsprocessen kan uig-
bed fare at flytte på eksisterende
hyt til des bedre, at dette
start ved en framværende - til
jordet for des allermest va-
noccende: neoliberalismen, hvor
mennesker er sin egen skydes
smeld, og hvor des øjebryg
om ikke høje at blive rig,
men at blive rig selv. Hvis
isen hænges op, meget sted-
ligt i land, på nogle mo-
nitter, held individualistiske præmis-
ser, der for alle ender det

(2)

sammen sted: skinner der peger
fra en med vejled, egent
færdning, includeret, oldtidsanvindning, baligt
stilling af en pantrum i
grupper, anænd hilst en
færdning, således at den
man er sammen med, står
sig hilst i henholdsvis
med andre, man der er
til en egen viduidel
færdel. — Dg løs ikke man
i en viduidel med på denne vogn,
se en den alle plads til en vogn,
stol, so velsteds man af gul dr manhæder
— Dg synes den er tal om
en elstrem færdningstres-
præces, sam det var til
at væg med at give af,
løs, ink det var færdi,
at den stiger menighed
hø af welford: 80% hen
relativt niede livsleitnigheder,
anænd det færgai på u-lan-
ders behostning af på na-
turer o 180% af men det i
høj græd hø diskréter,
an det er et lykkeligt
hø der welforden sig, var
den meiste energi er samtet
i færdning, og i færdning af

Modernes
stamme-
samfund, →
og vi har
man omst
i vores egen
societegruppe, den
igen i samme på
humanesen.
(Færdning-
melkes-
mæde)

Eller på Tund-
hæderne, og
Fag hæmper
om Kapital-akui-
mulation g.

8/20%

?/3

(2)

mange energi for utvikling
 mange er samlet i ^{pasning} forung,
 og i forung av nivå-
 nivåer, underholdning og
 lastespill; ^{parte}
 Og 20% av den de 20%,
 der er ulempar, margina-
 lisiert, understøttet av foran-
 mest, og ^{av en del} som ikke er en
 stor del av den samlede
 bygdensbygde, nivåen sørper
 ig nivåer han synes tilig
 gaaer at "velfærdsstaten"
 tilhører.

Andre halvdel av 2/3-
 dels samfunn; men det
 deler ikke ^{med} det samme: at
 man kan opplygget av sam-
 funnet med en viden,
 men det er godt minnevert
 av nivå, og en yderside,
 men man kaller tider haster
 vel i ugentlig.

Det betyr at dog mange
 at det er sådan, men det
 er også fjeldene man

nivåer/
 yder-nivå

Raben Reich

- 1) Nogen tales
 og er ikke et
 20-60-20 samfunn:
- 2) Elite, inkarnationell,
 egen stolte, politisk;
 fastsette selv seg;
 symbolanalytiske
- 3) Traditionell
 arkeologisk, sentine-
 rel med mediet;
- 3) Økonomi, person
 til person: økonomi,
 sentralisering →

højer andet per metiv på
problemstillingen^{and}, at hvis
man nogen af de alle
20% højne tage sig mere
sammen, så ville der være
noe bedre sted, plads og råd
til at hjælpe de resterende.

Det er sådan en placent-
højmanisme, som er meget
stark, men den giver ikke
mås på, hvoraf det er for
generelle mekanismer, der
imodstår samfundet stadigt
mere socialt og mindesbrør-
rigt havde. <sup>alligevel, når han
kunst
endnu.</sup>

Mårke Marx har også at høye no!

Det specifikke niveau

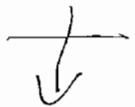
"Kommuni-
sism
og
stedsand"

Det specifikke niveau kan find
til dette opfølg anhænder,
at mange, eller flere af flere,
nærst er begyndt at
bestemme sig selv som anti-
højmanist, men man re-
fører til en opfattelse af,
hvad kommunisme eller
marxisme er, som det er
overset eller omstilt, at finde

heleg Jan hos Marx. Det
 angår, at revolutionen skal
 virke indenfor eller styrer fra
 oven af seerigt udmalte
 politiske hævelte handser;
efter at man har været i samarbejde;
 at kommunisme eller marxi-
 me er lig med centralisme;
 at der ikke er plads til
 individualistiske forstørrelse af
 hensynt, hvorfor alle skal
 være ens. Nogen går da
 langt, at sætte højeste steg
 mellem ~~det~~ fascismen og
 nazismen på den ene side
 og kommunismen på den
 anden side, hvor man
 held glemmer at fascis-
 me/nazismen er et midlertidig
 ting mod ^{andet} vægt, fra
 en selv, anderledes mennesker,
 mens kommunismen i sin
 oprindelige betydning umiddelbar
 fred gennem højde, fikset
 af personlig respekt, eller
 som en typisk kommunist
 Frisja Høg har udtalt omt:

Kommunisme i andets sande be-
 tydning er når "mennesker skal
 lig sammen for at gøre verden bedre"

Der er jo problemer
med at føre

Jeg fornær derfor den en gode
grund til, idet, at fægt
op, hvad marxisme af
hemminismen er, for marx
misme jo også holdt "hemmi-
nismens forende teoritiler".

(Villy Tørnksen). ~~Den er i hvert fald
maltester viste problemer at få fat på~~
Så: hvad er marxisme?

② HVAD ER MARXISME?

Marxisme er ¹⁾ jan del første
en reference til mennerne
og teorierne Karl Marx gav den
genesle fra 1818 til 1883.

Marxisme er ²⁾ jan del andet
en reference til den anti-
dansk tradition af de sociale
bevægelser, der på den ene
eller den anden måde selv
opfatter at ha' vægt med
Marx's teorier og føre.

ad 1:

Det til
Marx

Tager vi den første "defini-
tion", at marxisme er det,
som Marx har læret, så
stodder vi på, at Marx selv
tog kraftig afstand fra denne
betegnelse.

Marx definerede marxisme selv
om den nye materialisme
eller om den samfundsmaelige
menighed (Førstebedstevne m. 10),

altro ikke et mindst femme, at det samme
kanne bløg mere, at det samme

vægt
der er
med at
brachte
dem

Den ^{eller}
~~større~~ hammer med, blad-
 lægger, tilfjerner og brenner,
 det er ville en ^{my} idé
 eller et vist drøgme eller
 nagle nye superfede præ-
 cipper, som man skal
 vidste hvordan efter. Marx under
 Dét som Marx selv ^{når} med ^{men}
 at hamme med, det er
analytiske metoder, altså
 teorie, visionshængige, som
 man kan vidsliges i
 sig selv hænger af vidslig
 sig gennem metoden hi-
 storiske mæsigheder, hvor
 det er altid med ^{afslutningen} betrek-
 kingen af bestyrken af disse
 mæsigheder, der driver hi-
 storien fremad i den ene
 eller i den anden retning.
 1

Man kan altså ikke tage
 fat på eller diskutere marxi-
 smen som en idé eller et
 drøgme overfor andre ideer
 og drøgmer, for så går man
 galt af det specielle, særlige
 eller unikke ved marxismen.

Jeg skal senere vende tilbage til,
 hvilke mott. i obs. h.

hverfa⁴ Proletarien i alt
→ lande, Janer
jen".

ad 2:

Reference
til arbej-
derkam-
bauer (kunstner)
og social-
kunstner

Lige siden
men med
Engels, udsendte "Det
Kommunistiske Mani-
fest" i 1848, han
større eller mindre
grupper af menneske
referer til Karl Marx

når der var behov for en mere
ang fastlægning platz for Janer hir-
tigheden af kapitalismen og
veje til deres opfældelse. Ligeso
var Marx et politisk væsen,
der Mandede sig i bølens
altruistiske præferencer, lige samme som
man var medstifter af 1.ste
socialistiske Internationale,
i 1864, sammen ~~med~~ egenheds
med "Den Internationale
Arbejderassocation". Det var
fra Marx's side fænklid sam
en proletarisk massorganisa-
tion, der var øver, Jan aller,
men hvor man systematisk,
gen nem hirtih^{halde} af videnskab-
ning, skræller Janer højt overfor

man gør op med den
revolutionære klasskamp, lo
men høje parlamentariske mæ
de nedværende Fæsag på,
at have revolution under
for værkerne af det
bægerige Samfund - det
er alt, der beslutter refor-
misme - eller at ikke andet
Den Internationale arbejderasso-
ciation til en position med-
spiller til kapitalismen, den
såhaldte revisionisme, Karl
Kautsky (1854-1938), der tog fast
på en revision, der sociali-
sterne i Tyskland i 1890-er
var ved at få mægleret
på den parlamentariske front,
og senere Edmund Bernstein,
der på mæren af mindre
revidere den marxistiske teori.
Mandt ønskede at arbejderklas-
sen jo til det mede, og ikke
være samme marx herhjem? (s. 38)
i "Arbejderbevægelsen, hva-hvad-hvad".

Aftenpost
i 1978

Det skal sigte nærmere, at sociali-
sterne var forhindt i Tyskland
i perioden 1878-90. Den tyrkiske
Kejser Wilhelm 2. 1. var helvede
venrat for nogle af dem først, da

dette førte til udstøgelse af
de salvadelte anti-socialist-
lave, der førsted enten
organisationer, som ønskede at
anstyrke staten ved nogen
form for socialismus, social-
demokratismus eller komunis-
me. Men det førte såmænd
here til en styrkelse af
socialdemokratiet, og Bismarck
den nye kejser, opnåede
påvene, jævlig han ønskede
at integrere socialistene
i samfundet. — og det har
jo, for kapitalismen, været
en god strategi.

1+2:

Omkring de her to
sigtelivs form, hvor
marxisme er — reference
til Marx, som ikke han
bruges til nogen, ja.
Marxisme er ikke et
idekompleks og ikke refe-

~~personlig~~
personlig
eller gruppe
orienteret

rence til artikler af
sociale teorister, men
der er et nuværende
forskelige opfattelse, om
og hvilken er den
marxistiske — jo ~~den~~
er den egentlig ikke mere
på noget sam. selbst.

Og Det er også sådan
den traditionelle historie-
skrivning mener. Den
ender i, at Marx ~~var~~
~~en~~ en stor fænomen, men sam-
alle andre fænomen, mindet
til sin samtid, hvorfor
den fænomenes udmeldede
i den grad, den han var
rigtigt i sig, så er den
kass/mindet til den tid,
hvoriunder Marx levede.

Holder man emne med
Marx' egne skrifter og
med mit religiøsden i dag,
sa"er det hellere ikke gæld

Siger wegen

13

✓ sam Marx bestemt
der en ikke hæmmet
est ~~proletariatet~~ ~~det~~ ~~det~~,
der ~~forenede~~ ~~der~~ vel til at
ville revolutionære werden,
og herigenes vidfare
det herhalde sje elle
hæmmen i styrke samførs.
Ja' vel fra dette kunne
man sige i ja den ~~den~~ ~~den~~ Marx,
hæmmende, en ja' stem,
der vil vidfare en revolu-
tion, men blot nagle
nye magthavere erstatte
de gamle.

KIGGE
MERE
EFTER

✓

Kigge man imidlertid
mere efter hos Marx, så er
det es held anded hæmde
man træder. Men Jon at
hæmme på spænd heraf,
er man nødt til at lugte
med en ganzhe bestemt

møde at fønde af
mandle på gernings
historiske forhold,
nemlig at få, såle, → for
udhæste en idé, op
til at leje jen at stem
midst i midst.

→ midst i midst. → På en
på en solo,
og selv hen e
den forrest

So i stedet jen dette dre-
 je det rigtigt at
 blantlægge, blatlægge, bestem-
 me, nu også et i jen
 velighedsforhold, der
 på et givent tidspunkt
 er på spil, og så tilsligde
 jen at fremme den pro-
 gressive side i kæmpen
 af mægtigheden

↓
 Dette lyder meget abstrakt,
 tilhøje til Marx.

Marx formulerer det således: "Det gælder
 ikke om at møde verden med et nyt
 princip, og hede verden knække og underhænge
 sig denne sandhed. Nej, det gælder om at
 udvilde mægtigheden principper ud af . . ."

Op endeligt, at det er
menneskene selv, der skriver
histiorie, ikke hid og nu i
det nu, men under jæn-
jendue betragtethed. Samst
at man som enhedsmedlem
ikke sam med den han skriver hi-
stiorie, det han man ikke
som del af en gruppe, det
der holdes at være en "sub-
jektiv faktor". Den en dag nagle
New York'er marxiste, der saa
strategi han, at "hvem enheds
nu gøre verdenshistorie?"

Pause?

15

③ ELEFANTER I MÅRØ

NYE MATERIALISME!

ELLEN "SAMFUNDSMÆS-
SIGE MENESKEHED!"

Mars er sammen sagt født den 5. maj 1818 i Trier, ligger i Rhinelandet. Som 17-årig skriver han en stil i gymnasiet ~~om~~, stilken hedder "en ung mand's betragtninger over valget af enhver" (J. A. Stepanow, 1. 2). ~~Herr Frimann~~
Han har ^{i højpriset}, at denne stil var ikke en faldet heldigt vel, for mars måtte flygte borte fra Tyskland ^{af bestemmede} for ikke at blive anholdt ^{blamme}. Han politisk nedsænket, og han endte sine dage på et stort militær i London. Desuden var han i den økonomiske situation, at han hverken kunne forsørge ^{sig selv} sin kone eller sine børn, og de feste år måtte han leve af midler fra venner engelske

<sup>des blev deret / 6
na. demokratisk
kapitalistiske mynd</sup>
⁴ Børstebinske families men
i hans stil præsenteres fx
følgende passage:

"Hvis vi valgte den
levemøj, hvor vi kunne
være mest muligt
til gavn for menneske-
heden, så kan lyden
ikke bøje os, den vil
være et offer for alle,
så føler vi nogen
jætlig, moralhænget, i
egnistisk glede, men
danes lykke tilhører
millioner" (S. 9).

Det er jo en stor mindfuld
at udfale sådan noget, det
at ville "gøre menneskehe-
den"; men det åbner for
at stille spørgsmål ved noget
selvfølgeligheder, som man
sjældent har få øje på er
vels forhente, fordi man
står midt i alt

(Eks. på fælles selvfølgelighed: ^{Produktion i 100 af samme →}
at, med den næste person ^{m m}
Berede letter ^{anmoden, næste} ~~med~~ ^{større}
Det gælder fx "jagten på lykken".
I den grad man jagter lykken,

Fx
jagten
på lykken

han man være nægertind
sikker på, at man ikke
findes der.

Det samme sædvanlig jagten på
en hæreste. Hvis man ikke
ligger på den anden
uel fra, kan den anden
man være en hæreste for
ens, så får man slet
ikke øje på den anden
af den anden vil også
hælle sig fra det den
målende og abejdningens
mål.

Jagten på opmødre af en
hestend tilstand af/eller
mennesker, der skal være
på en hestend måde fan-
den, denne ligger da
også dylet i den liberalistiske
projekt, hvad
man så med egne øjne,
idet han levede i den
tid, hvor det færdale jord-
brugssamfund blev afført
af den kapitalistiske "indu-
stri".

Marx synes / således aldr-
tarbejdet om mæletos-
heden i jægten på den
molinomelle lykke. Den
blev færdig i 1841, og
der holdes "Om Fænomenen
mellan den demokratiske
og epikuræiske naturfiloso-
fi". Hovedrøjet er at
~~so~~ mangel ad mælende
mælshed, solidaritet eller
det almene samfund under
religionen, og dermed
kunne den fulde menneskelige
fælle. Marx janmulerer
sig hen som militant
ateist, "Kant sagt, jeg
trader alle cinder", riger Marx.
Hans fuldste heller ikke nogat
gab mæljen den præmiale
stat, men måtte intet rig
inden med snojabs af mæ-
strieren.

Ved. jægten på den molinom-
elle lykke, ~~so~~ præmier
præmienstilhænger sa' janmulerus

kræftigheden i dahlkønspartierne sam ed skrisning mellem to principper, som uendt tilsvarende viser mod sig under.

Det ene princip var ~~det~~ principet fra Demokrati, en fædre tilbage fra det antikke slavejamtmed i Grækenland. For Demokrati mestår uendt af små afstander, der er ujævnlighed; og den etiske følge heraf er et man au at holde opretholdelse den jævnslue balance i ejden. Man kan holde dette m. konservativ virkelighedspræstelse.

Den epikuræiske opfattelse - nemmen fra Epikur - var derimod baseret på den jævnløse tilfælledhed, mydelssygen. → should idg: Hedonisme. Epikur opfattede selv sin famhængig sam en forbedring af Demokrati; følelsen at

målet med livet er
at sikre en lykkelig
tilværelse i myldretid og
uden frys. Hertil høres
 des, ifølge Epikur, en
passende Mandning
af demokrati og
aristokrati →
 (aristokrati betyder en
 styrpamm man ikke
 besidder ikke blæser
 han magten. Og tit
 farhinder magt med
 rigdom af intellektus)

Gentagelse

Pudsigt som historien
 gentager sig, sidst med
 Eu-valget i 1992, som
 blev angjort ^{med} af strejken,
 der ikke er blevet opnået
 ved kew af regeringen.

+

Det var jo øje på den gang
 i 1840-erne, at alle en stor
 højdepunkt til sidst, det
 er, at jagten på lykke i

Brende- majister

Jarum op "og vihe sig
en lyhlelig tilværelse i
mydelse og uden fag";
det er det nye hær-
shærs bestrebelse, der
nye kapitalistklæder
majest, hvor enken alene arbejde
vel fra, hvor det støtter om egne muntre idéer

Marx fortæller her om
en episode, der gjorde
Hans vidkugle på ham.
Marx arbejdede på en
avis med adskrivne,
og der er her han
hørte øres, at den
klæder stjålet sa^o meget
brændte fra de nye
kapitalister, og klæder
der sort hæn op! sa^o
klæder beguet stjåled.
Der Marx hører vid i
 sagen, viser det sig,
at den stjåles brændte
af fattigdom - det er
gruppen af landarbejdere,
der er klædt ehrmodni-
get fra landet til
byerne, der stjæler brændte,
til opvarmning af mad, således

at de har jo flere
vænner/staffer vel at
den meget sparsomme
mød, der kunne støtte
sig.

Det nye borgerskab mænede
selv fælles strengere støtte
for salarne for borgere -
Marx derimod begyndte
at stille spørgsmål ved
de rådende ejendomsfor-
halde. Han udtalte det følgende:
"Hanselstæs hritik af det bestående"
Praktisk set var den
nesten ikke eksploateret
fra denges tidligere på
kanalst jordet stod over
 hele Europa fra 1400-tallet
til 1800-tallet, hvor kapitalismen
stiller sig på egen
vej. I 1600-tallet i England
gidi det særlig hårdt for
sig. Her opstod en stor
hård af henstillet løse
vænner/støtter, et uga-
bandede folk, der begyndte
at blive så talrigt, at
det kunne den nye ind-
stille andre (": manifekten,

EKS PRO-
PRÆSENTATION

Det var man gjorde, var at haue dem og på denne højtid ved den under Henrik 8° VIII i 1600-tallet anhning 72.000 rikke. (Maa 74 u, s. 71).

DØB
PÅLSE
PROLETA-
RER

t

Sådug man man jo også en stor gruppe helstukkede eller elsktlidere, de 20%. Jeg vil ikke halde de 20% et uagabundvær, men mere et myt malefariet, som systemet har truffet på sin arbejdsmæde: se hvordan det f.eks. hvis ~~det~~ den ikke allerede sam førstender ^{du mægtigste} på, hvordan den han blæs dig selv alene overfor andre.

1

Derudover er sådant et malefariet også et problem. Det har jo have en massiv vug i den, men her kan man

viden 30-erne bestrebt sig
nå, at de skulle ha'
lige uøjagtig minimum
til at overleve, for så
ville der ikke være fælles
grundlag for oprej.

Den nuværende UE-hæmme-
sen mitt Bjerregård formåle-
rede det også, da man
i 70/80-erne var social-
minister: "Hørebæn af
stætter en vestenvært af
bygten for oprej".

+
Gennemført:

Når vi gør omstruktureringer
sig, sådans i processen
vellem jævndaling af
kapitalisme, 2. års økonomi
op for, at den institution-
nelle strukturen for at
sime sig selv, på andres
behovsfri, at denne
fælder sig igennem i mæse.
Målestok. Det er også det,
man kan ses i det europeiske

sidste 10 år.

↓

Advarsel

Marx alværest alt at
fænre tilrættning som
samfund på denne
måde. Det at få en idé,
eg fa' privat eller midt-
mæssigt at arbejde for
at nistandne nihelig-
heden under denne.

]

Derimod skal man
støde, med der er
på spil, hvordan nihel-
hedsleder leverer sig,
som højmenighed af sind
de udviklingsforhold, der
sam lader fremmer det
samfundsnuørige til
med hinanden.

]

Intensiv- mæssig- mæssig

I denne mestrebelte stadt
Marx på intensivmæll-
sigeber, som det driver de
~~den mæssig~~
den samfundsristanies.

Special hættdrømme findes det
jor Marx, der man notade
hå til stænco militæret
i London og stæder på
et papir ned. Den
irske Farvagnsmønstret set
1867. (Hans 79, s. 10)

Familiendet med mit frøsige
arbe omhandler det
praktiske om, hvem
der skal ha' gavn af
Farvestriber på fast ejendom.

Eks: Vi har en museje og
en lejer. Lejeren sætter
jor egne midler lejligheden
i stand, og gør ef-
terfølgende høv på, at
musejen skal sættes ned.
Musejen, dyrkning, mæve,
en højere museje, jor
mit en lejemålet mere
ned.

Hvem har ret? Det kan
begge videnskab sammen, for
hun er det et spørgsmål
om, hvem der skal væb-

af hører, der samme del 22
af en klasse han styrker til at
sætte det øjenvigtige.
men er mer modig eller
pratik, Der er simpelt hen
føle, man er interesse-
mæssige, der man har
højes ved at fællesejin-
dannen midjeres, man
førhedsninger frem fælles-
stillet af den enkelte
pa' samme tid.

Det
betydende
dema-
krati

Med det betydningskrati er des nærlig
ikke mennesket, ikke
personligheden, der er
frigjort, men derimod
den egærstiske værge,
militær personen (madrø i
V. Sorenson 73, s. 13). Det,
der før nu mads men næest
drivende i kisterien, er
en der også klassehan-
gens kisterie, af så det
gældende fælthum, at enhver
farm opfatter sig selv som
kisteriens sidste farm - fælde
time, ej videre, kapitalismen og
vides osv osv. Det mindes i høde-

Op selv var det nævnevært
at der var en enand misstævne
såd at ikke mistænkes
ricke præstehed - helighed

PROBLEMET

Præstemodet er dog, at
det subjekt, som man
berører ville vælge
hvem af gøren en male
på kastehamper - male-
fariatet - at dette er
sa tyndt, ubetydeligt.
eller traværels sam-
vagen male. Mange har
da også af den grund
afshovedet misstæven, af
hvistillet sig på, for
den vidunderlige hamper
jeg at klare sig selv,
medst muligt. Vagen holder
misstævnes mulighed. For
det postmoderne samfund,
eller informationernes lige
alle store misstævner af
førfældringer er holdt op

afslutte Marx' vision, det er imidlertid klaret
at gæld af gennemgået mis-
forstået, hel på hvæf
Marx selv skriver om
det - og hermed går
man også galt om
begrebet om kommuni-
sisme.

Begreb
om pro-
letariu-
tet

Begrebet om proletariat
hos Marx er ikke et
politisk begreb i den jan-
stabel, ord hen har vi
den gruppe af mennesker,
der skal modtage den ny
verdensorden.

Nej, begrebet er et politisk-ri-
denskabeligt begreb, der be-
skriver den plads, der
største med Feudalismens
oplysning af kapitalismens
establering, hvor de en-
hellige personer bliver gjort
til kompankejere, og dermed
hun har deres arbejdskraft
at sælge. Herover kapitalen,
kapitalisterne, der ejer og di-
rer over øver proletariatet

Marx
led.

Leone. Marx har set i, at der ses denne herran-
kejderlig gørelse af alle un-
der kapitalismen, og i da-
er endeg mistandshistorie
hukket vid i det: de får
en mætta ydelse, sam den
så kliren trælhet sat
af.

Marx
med

Det, hvem Marx ikke sikk
ref, det er anhøring, at
alle dine konarkjeder, mo-
lecular, der enten må
arbejdede under fremmed
jordholder eller så i hundrede,
at dine mennesker ikke er
blivet smedet sammen som
en politisk handlende klasse.
Tværtimod har man organi-
seret sig i socialgrupper, vel
fra hviden man hen op
vel fra statens neds. arbejdets
midhård. Men man fød i
hændingen af konarkjeder-kapi-
talisme og jæds-kapitalisme,
hvem man på trods af at
være udygtig og minderfugt
har en interesse i at jan-

svare systemet, fandt det
giver en en gældt over
jen andre menneskers liv-
betrugeker. Det er sådann en
håndværkstidning, der meget
minden om de pligt opfyl-
dende jernbanejunktionerer
mellen byer, som var gjort
deres arbejde, når de beregnet
hvor mange jæller, der kunne
transporteres m. jernbanevogn,
og Israel delte vel præ tafffer
stille koste. Det er sådann
en "reneligt glidelane",
men de érste, der ikke
kan blad på jernene, er
dem, der aldrig har været
en del af systemet — til
sejg. dlo. lever de sa' af øre
øster, der ikke minder vel
til dem.

Det nye: Det, der er blevet, af sam-
me's ikke kunne give, det
er, at de enkelte kompagnier
kan ikke kom i plænet
fritstillet sam men delles-
læg men de en plænet
stillet sammen i sibgrupper

læsstile (Befrielse
nedenfor 33)

ud fra deres lønmaade misundet
anhængelands arbedets
midst i fritiden af den
kun af familiiformen,
kun familien.

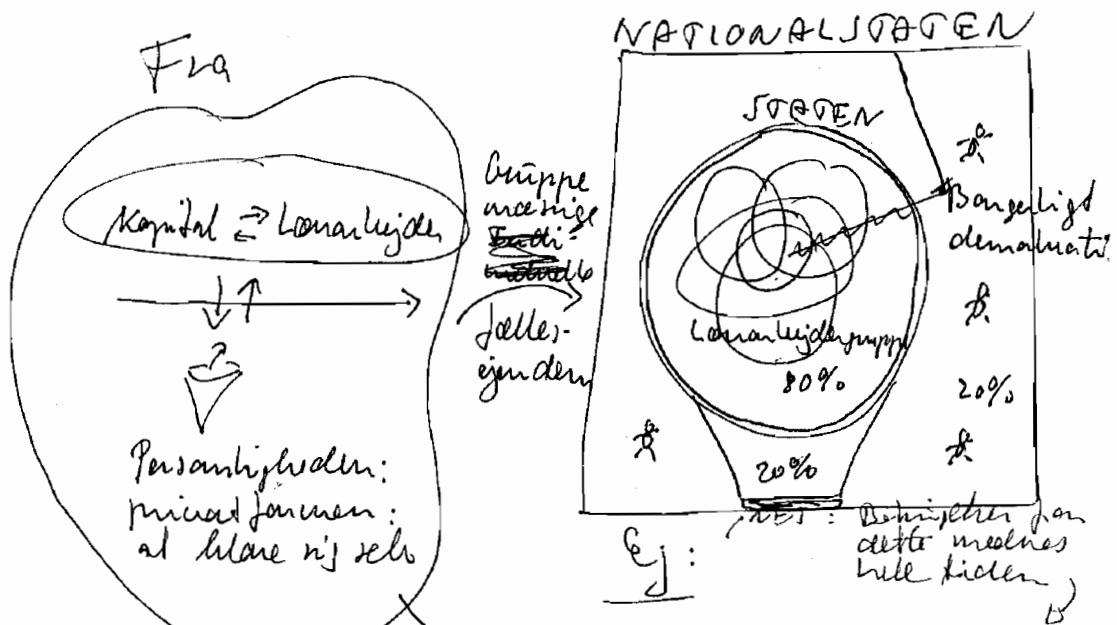
Deres almene fællesinteresse
er erstattet af handom-
stende delinteresser, om jo
at sikre sig af sine en-

lykkelig tilværelse i
nydelse af uden for sig
Netop det, som Marx
jævnt var en afsporing
af det mystiske-samfunds-
mægtige præg. Marx holdt
den, den formen at det
skal være således gan-

en "sammensat tegtlægelse":
de mæller at være en syntese,
men alle funktioner en sammen-
sat tegtlægelse:

Det har herimod fået
en udvikling ude af
klassestrukturen, der frem
at bringe sammen et fælles
på udbydningens ørken, sette
den i system med hver
enkelts samme heds affer og
servicemanøv.

TIL.

Organen er at
studere og skrive til,
at ting sætter nij i jen-
uen i den nedste
almen retning, fremfa
den øverste vnitrigeset-
ning, hvor man kæmper
mod

almen jællesejendom:
hættelidne har et
auer produktions-
midler, produktions-
for behov.
- men staten er ued
at øge hand.

Kommuni-
nisme:

Når Marx skal beskrive
Kommunismen, så gøres
det på to måder:

Først oldste, gennem en
negativ afgrænsning: at kommuni-
smen, alltså er proces, ikke
mælkt, ikke et endemål.
Først nyeste gennem den
partitive betegnelse, at det
er "de" jordene's nationers
handlings på en og samme
tid, hvad der bryder det
universielt udmuklede sam-
hverv. Et andet ord for
kommunismen er den samfunds-
lige mantral over presok-
tialmidlerne, des øvrige ekspansi-
on.

Dette har imidlertid ikke settes
i sammenforståning med at Man
kan bruge for en politik fra
neden, en venstreblad, an-
takende jagtjænger, partier
og bevægelser, der bryder
missildningen over privale centra
altså samarbejde mellem ligeværdi-
lige partier om nedbygning af
de vestfaerdlæ beton- og usolidari-

tekstual og opbygninger
af old nye.

1

Livsstile

Levemåder:

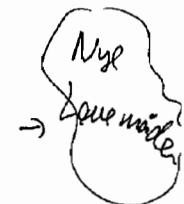
Følge er der jovis af kraft
i livsstile. Kapitalen lever
af old. Det man får bring
for frienaven er nye leve-
måder, andre måder at
arbejde i elbte og bo på,
med lønmarkeds-fritid-berne-
familie-dimensionen.

Vejen er, som beskrevet,
løsning af værdier, af
en han Marx analyse givet
følgende værdier:

De
hoved-
mædri-
scher

- Kapital // lønmarkeds
- By // Land
- Hånden // din den arbejde
- Produktion // reproduction

De
specielle
mædri-
scher

- barn / nærvær
- ~~svenske~~ mand / kvinder
- race

Forskellet
der nem
hjem til
uligheder,
og ved
manifester
krisse

Man kan selv følgelig
gøre kongen sin økonomie,
udtopper, råder os os, for at
mønstre os os nye han pro-
ducerer, men hvis ikke de
jænderes, begyndes i det chok-
ende efterfølgende, så bliver det
hos på stedet, og man overholder
af mistanke. For at undgå
det, så bliver det, at man
allejde sammen om 'helle hest
helle skole', så det er måske
mere mulighedernes for at kunne
allejde sammen på fælles ag-
tigt land, der en finansielo,
og sam der en kongen for en
ordning af.

slut.

OPLÆG OM

MARXISME

FORFØRER A. NEJ, M. 1830

- Et PRODRÅKON

Ø/ Kalle Birk-Møller

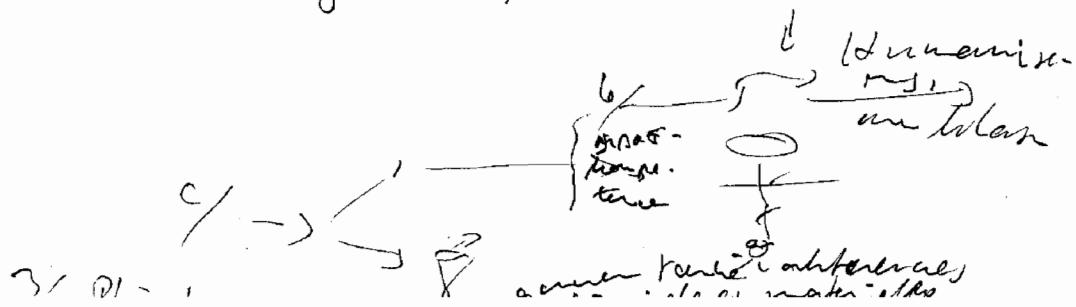
Advarsel → Reaktion

overstrængede

+ ~~Statt~~ (KAO)

✓ - Præb: Marx selv vedte sig
med materialismen i men,

✓ (D) -
- Ejer og lejer
- Ungdoms \rightarrow Ungdomslitteratur

- skriven

- 'alle beriodstider bestemmer livet, men tinet, der bestemmer beriodstider'
indgået i virkeligheden,
ej i ideerne →

Hegels verdensteorie

- Beriodstidsfilosofi: → Verstie Hegelianske ↔ PRAKSIS-FILOSOFIE
→ Hegel →

- Denatur & emulazione. = Konstruktion af en livsverdig: ad placere
for en (hovedst) andre eller manlig
genussette et dogme

Brecht's historicis

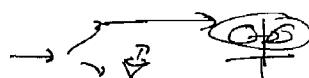
- Virkdomssocialister.
- Marx og højminimer.
Jensens teorier
- Fejernhedskritikere.

- Man har ikke på sparet → al hist. drøftet i klasschampens historie.
→ hver form opfatter → ej de samme ting.
men næste form

→ Dagen - relationen - kultur

↔ Q: Underklasse og øvre

→ Styrkt: at leverage mere
det mere, der opstår,
det ved klasschampen
→ det overhaderstue som finnes

- De store maskinist.

OPGØRER:

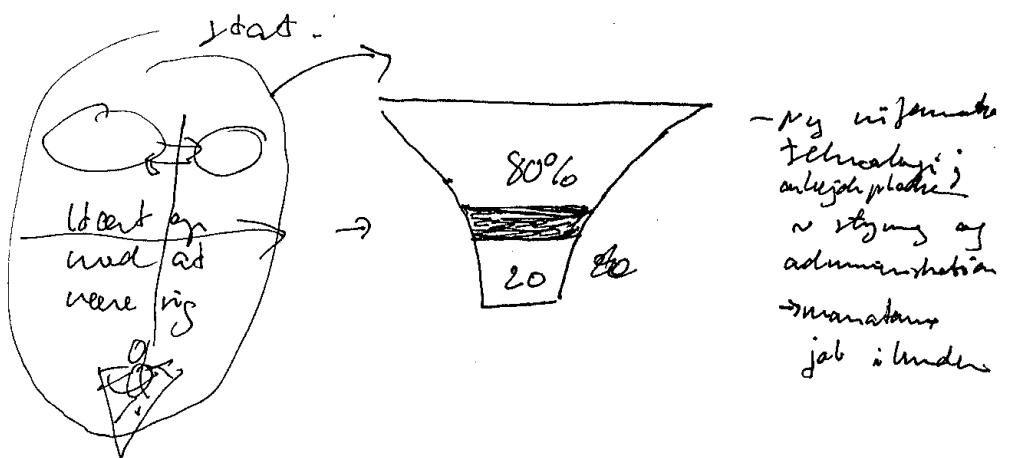
- at studere og
skrive af at
grupper stilles over
om fællesskabet på
førstig måde. Det skal
giøre med i selve
ejendomsmærkene, der
kan blive betalte til
fællesskabet, men også
administreret fra
neden

- til sidst:

De store
mættigheder
hos Marx →

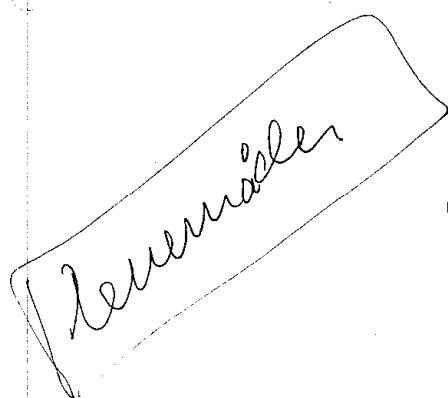
og så vidt.

Private
mærkum - Triple Ørstedic

I kørte unneroset, ikke
personligheder, men den
egentiske mæren, privatuerne
er frigjort i det mængelige demokrati.

s. 13

Picler anteng Marx:

[pos, neg, neg]

af At være forstået
Kunstner stat: fri/ "Demokrativ": stat/
folk samfnd.

9/ s. 14
det, der revolutionerer,
~ klem de bider